

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Summa Jurisprudentiae Sacrae Universae, Seu Jus
Canonicum, Secundum quinque Decretalium Gregorii
Papae IX. Titulos explicatum**

Pichler, Vitus

Bibliopolarum Augustanorum, 1723

VD18 VD18 12190187-ddd

Titulus XLIV. De Custodia Evcharistiæ, Chrimatis, & aliorum
Sacramentorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98739)

in locis, ubi aliqui Societatis residebant, appro-
baverunt, & ad Divinum duntaxat cultum deputa-
verunt. Missa & alia Divina Officia, alterius li-
centia de super minime requiritur, celebrari possint.
Simile privilegium anno 1565. post Trident.
Sess. IV. Canonicis Regularibus, imò etiam
maius dicitur concessisse, vi cuius etiam in Cel-
lis, Cameris, & aliis Monasterii locis super al-
tari portatili Missam legere possint. Reiffen-
thuel. h. t. n. 20. dicens, hoc privilegium com-
municari etiam ab aliis Religiosis, qui alias cum
parochiis communicant. Imò neque Triden-
tinum, neque Decretum Clementis XI. utpo-
te quod se refert tantum ad privilegia à Tri-
dentino revocata, derogavit privilegii Regu-
larium, vi quorum in propriis Monasteriis pri-
vata Oratoria, & Capellas domesticas habere,
etque celebrare Missam, imò etiam in Came-
ris & Cellis, ubi infirmus decumbit Religiosus,
permittuntur; quia Trid. tantum revocavit
privilegia celebrandi Missam in privatis domi-
bus, atque omnino extra Ecclesiam; Monasteria
vero nec sunt domus privatae, nec omnino
extra Ecclesiam; cum nomine Ecclesiae veniant
etiam Religiosorum claustra, utpote illis equi-
parata. c. 24. de sent. Excom. in 6. & ibi gl. v.
Monasteriis. In privatis Oratoriis Monasterio-
rum etiam Saculares Sacerdotes celebrare
possunt, & Laici audiendo Missam satisfacere
precepto, quia censentur loca Sacra; non item
in Cameris & Cellis, quia non sunt deputatae
ad cultum duntaxat Divinum.

TITULUS XLII.

De Baptismo, & ejus Effectu.

SUMMARIUM.

1. Baptismus quid & quod duplex.
2. Qui sint ejus effectus.

Sciendum 1. Baptismum fluminis esse primum
& maxime necessarium Sacramentum,
sicut Eucharistia est excellentissimum. Dicitur
esse Sacramentum regenerationis per aquam in ver-
bo vitae. Catech. Rom. p. 2. c. 2. seu: est Sacra-
mentum novae Legis à Christo institutum, quod con-
feratur per exteriorem corporis ablutionem cum a-
qua elementari sub praescripta verborum forma
significante & causante gratiam ac interiori ani-
mae ablutionem. Quae sit Baptismi materia, for-
ma, minister, necessitas, & hujusmodi, Theo-
logis praecipue Moralibus, relinquenda sunt
Dici fluminis, seu aquae. Siquidem & alius da-
tus baptismus duplex, improprie tamen & Me-
taphorice acceptus: unus vocatur Sanguinis,
& est Martyrium, quod sustinetur pro fide aut
Christo, confertque gratiam sanctificantem ex
opere operato, uti Sacramenta. Alter Flami-
nis, seu Spiritus S. à quo inspiratur: consistit in
contritione, vel dilectione Dei super omnia,
praesertim illa, quae praecedit realem Sacramen-
ti Baptismi perceptionem, atque hujus votum
inclaudit, verèque iustificat, ac vicem supplet
Baptismi aquae. Neuter est Sacramentum pro-
prie, & neuter excusat à reali suspensione Ba-

pismi fluminis, supposito, quod iste suscipi pos-
sit. can. 149. d. 4. de cons.

Sc. 2. Effectus Baptismi esse sequentes. 1. 2.
Confert per se primam gratiam sanctificantem
cum habitibus fidei, spei, charitatis. 2. Remittit
non solum peccatum originale, & si baptize-
tur adultus habens attritionem de actualiter
commisissis, actualia, sed etiam delet totum
reatum poenae peccatis debitae, licet non poe-
nalitates. 3. Imprimat animae characterem in-
delebilem, vi cuius reiterari nequit Baptismus
in aqua collatus. Habentur haec c. 3. h. t. in Con-
cil. Florent. Decret. Fid. Trident. s. y. can. 5. s. 6. c.
14. de Justif. s. 7. can. 9. de Sacram. in gen. Prae-
terea est Janua vitae spiritualis, & baptizatum
efficit de corpore Ecclesiae, hujusque jurisdic-
tioni subicit. c. 3. & Conc. Florent. cit. Trident.
s. 14. de Penit. c. 2.

TITULUS XLIII.

De Presbytero non baptizato.

SUMMARIUM.

1. Ordo non baptizato collatus non valet; quan-
vis praesentatur baptizatus, qui ex Christianis
natus inter Christianos conversatus est.

Sciendum, cum Baptismus fluminis Janua sit
aliorum Sacramentorum. c. 2. de cognat.
spirit. in 6. Trid. l. cit. ita ut illo non tinctus nul-
lum Sacramentum percipere possit valide nec
Eucharistiam, quae tamen conficitur extra
actualem usum & susceptionem, nisi materia-
liter tantum, ideo in c. 1. & 3. h. t. declarari, Sa-
cramentum Ordinis, non baptizato collatum,
non esse validum, & quod inde sequitur, actus
illius, qui dependent à valore Ordinis, esse pa-
riter invalidos, uti est Absolutio à peccatis,
confectio Eucharistiae. Quamvis autem talis
non adstringatur voto solenni castitatis, quia
Ordo fuit nulliter collatus, cui est annexum;
videtur tamen edidisse votum simplex castita-
tis, quod potuit edere. arg. c. 12. de Convers.
conjug. Ceterum si quis ex parentibus Christia-
nis natus, & inter Christianos est conversatus,
praesumptio Juris est tam violenta, eum fuisse
baptizatum, ut pro certitudine habeatur, do-
nec evidentissimis argumentis contrarium
probetur. c. 3. cit. in fine.

TITULUS XLIV.

De Custodia Eucharistiae, & Crismatis,

& aliorum Sacramentorum.

SUMMARIUM.

1. Ubi & quomodo Eucharistia, Crisma, Sacra-
mentalia, & sacra suppellex asserventur.

Sciendum, in hoc Titulo praecipi 1. ut in Ec-
clesiis Eucharistia, Crisma, & alia Sacra-
menta, seu potius Sacramentalia, Sacramen-
torum usibus deputata, uti oleum infirmorum
pro extrema Unctione, oleum catechumenor-
um pro Baptismo, sub fidei custodia conser-
ventur & custodiantur adhibitis clavibus, quas
detineat Parochus vel Rector Ecclesiae (nun-
quam

quam autem Laicus) atque negligens puniatur. 2. Ne profana suppellectilia reponantur in Ecclesiis (extra casum necessitatis) & ut Oratoria, vasa, corporalia, purificatoria, & reliqua Ecclesiarum, uti & Ministrorum vestimenta, munda & nitida sint. Quod quidam Parochi sibi notent, qui subinde nec edituos suos ad debitam curam adstringunt, nec ipsi munditiem cordi habent. Quare sit, ut paramenta sordida aspicientibus nauseam, sacrificantibus autem Purificatoria & Corporalia sordida creent horrorem. Porro Evcharistia asservari potest & debet in solis Ecclesiis Parochialibus, Cathedralibus, & Regularibus, quia precipue asservatur in usum infirmorum, & quidem in mundo tabernaculo (in quo nihil aliud, neque Chrisma, aut olea sacra, reponatur) ac in pixide deaurata cum lumine perpetuo. Ne autem consecratas species Evcharisticas contingat corrumpi, saepius & ferè singulis septimanis antiquæ sumi, & novæ consecrari debent.

TITULUS XLV.

De Reliquiis, & Veneratione Sanctorum.

SUMMARIUM.

1. Quid sint Reliquiae. Quid & quotuplex cultus. Quinam dicantur Sancti. Quinam Beati.
 2. Quid de Sanctis, eorumque Reliquiis sit hic statutum.
- Sciendum, per Reliquias intelligi corpora Sanctorum, vel eorum partes, uti ossa, carnes, capillos, dentes, cineres, item vestes, rosaria, aut alia eorum usu vel tactu sacra, pariter instrumenta Martyrii, puta cruces, funes &c. quin & sepulchra &c. Idem est de armis Passionis Christi, vestibus &c. Christi & B. Virginis. Veneratio seu Cultus Sanctorum alius est publicus, qui fit nomine Ecclesiarum, tanquam institutus ab ea, sive dein in loco publico & coram aliis fiat, sive occultè. Alius verò privatus, qui non exhibetur nomine Ecclesiarum, & tanquam ab ea institutus, sed ex privata devotione colentis, v. g. per preces, jejunia, mortificationis opera, sive in occulto, sive aliis videntibus exhibeatur. Quisquis autem cultus deferretur Sanctis, non Latria, qui soli Deo competit, sed Dulie tantum est, tanquam amicis Dei & intercessoribus exhibitus. Sancti rursus sunt in duplici classe, alii, qui quidem cum opinione vel fama sanctitatis, vel etiam miraculorum, decesserunt ex hac vita, canonizati tamen vel beatificati, seu in numerum Sanctorum vel Beatorum ab Ecclesia ritè relati non sunt. Alii verò ab Ecclesia ritè canonizati vel beatificati, & sic publicæ venerationi expositi. Canonizare, & beatificare spectat ad solum Pontificem. Inter Canonizatos & Beatificatos hoc est discrimen: quod illos omnibus per universam Ecclesiam quocunque cultu dulie publico colere liceat, istos verò non nisi quibusdam, in certo loco, & illis modis, quos & quibus Pontifex specialiter permittit: hinc, nisi Pontifex specialiter concesserit, Beatificatos publicè colere non licet in locis & personis aliis, quam ubi &

quibus permittum est, nec alio modo, uti imagines & picturas publicè in Oratoriis Ecclesiis appensas, per erectionem altaris, recitationem Breviarii, per celebrationem Missæ aut Festi, per appositionem Nominum in Calendario, per expositionem Reliquiarum per invocationem in publicis precibus, & similia indulgantur in specie. Sic enim declaravit S. Congregatio approbante Clemente 27. Sept. 1650. Si tamen indultum fuerit, de Beato aliquo celebretur Missa, licet in illius imaginem super altare exponere, uti & Reliquias, prout declaravit eadem Congregatio.

Dico. In hoc Titulo prohibetur 1. Quisquis pro Sancto colatur non-canonizatus absque auctoritate Ecclesiarum Romanæ, & cultu publico: privatus enim non censetur prohibitus. 2. Ne Reliquiæ antiquæ ostententur extra captam, vel exponantur venales. 3. Noviter inventæ exponantur publicè nisi prius approbatæ à Romano Pontifice, tamen una cum Reliquiis inveniantur scripta aut instrumentum publicum, vel aliunde constet, eas esse alicujus Sancti antiquitus probati, sufficit auctoritas Episcoporum. Habere hæc c. 1. §. 2. b. t. Consonat Trident. c. 1. Decreto de invocatione, veneratione, reliquiis Sanctorum, & sacris imaginibus, quod utiliter legitur, & populo explicabitur: uti & ea, quæ in meo Cursu Theologiae Polemicæ p. 2. articulo part. 2. art. 2. De ritu canonizandi Sanctorum solatur P. Schmalzgrueber b. t. §. 1.

TITULUS XLVI.

De Observatione Jejuniorum.

SUMMARIUM.

1. 2. 3. Quid & quotuplex sit Jejunium: quid abstinentia: quid collatiuncula: quid laxitas.
 4. Quinam teneantur certis diebus abstinere a carnibus, & quinam jejungere, h. e. unam tantum refectionem adhibere in die.
 5. Quinam excusentur à jejunio.
 6. In diebus jejunii qualis liceat collatiuncula respertina.
- Sciendum 1. Jejunium in genere esse abstinentiam à cibis, seu parsimoniam videlicet in quantitate & qualitate. Est duplex, Naturale & Ecclesiasticum. Naturale consistit in abstinentia ab omni cibo & potu per modum cibi aut potus sumpto: cujusmodi præcipitur ante assumptionem Evcharistiæ vel celebrationem Missæ à media nocte ejusdem diei, & examinatur à Castis in tractatu de Evcharistia. Ecclesiasticum, quod ab Ecclesia præscribitur secundum certam formam. Si Ecclesia præcipiat abstinere tantum à certo ciborum genere, nempe à carnibus, uti die Veneris, & ex consuetudine die Sabbathi, per totum annum, excepto die Natalis Domini in hujusmodi diem cadente, vocatur Abstinentia. Si præter carnes veteri simul alteram refectionem in die, jubeatque una refectio, integræ & plenæ, in cibis elurialibus esse contentos, appellatur strictè Jejunium seu dies jejunii. Tales dies sunt omnes per Quadragesimam.